

Hallituksen esitys eduskunnalle

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

[Kirjoita tähän esityksen pääasiallinen sisältö].

Laki /Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan.

PERUSTELUT

1. Säännöskohtaiset perustelut

1.1 Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta

39 §. *Lupahakemus.* Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 65 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 36 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

176 §. *Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamisesta.* Pykälän 1 momentin viittaus luonnonsuojelulain 5 a §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 3 § 1 momentin 6 kohtaan. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.
Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

4 §. *Suhde muuhun lainsäädäntöön ja muihin menettelyihin.* Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 65 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 36 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.2 Laki ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

4 §. *Suhde muuhun lainsäädäntöön ja muihin menettelyihin.* Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 65 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 36 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.3 Laki viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arviointia koskevan lain 4 §:n muuttamisesta

4 §. *Ympäristöarviointia edellyttävät suunnitelmat ja ohjelmat.* Pykälän 1 momentin 2 kohdan viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 65 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 36 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.4 Laki eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun lain muuttamisesta

3 §. *Yhteensovittavat lupamenettelyt.* Pykälän 1 momentin 1 kohdassa olevat viittaukset luonnonsuojelulain 31 ja 48 §:ään sekä 49 §:n 3 momenttiin muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 69 ja 85:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.5 Laki arktisten valaiden ja hylkeiden suojelusta annetun lain muuttamisesta

2 §. Pykälässä kielletään tiettyjen valaista saatavien tuotteiden tai valaan osien maahantuonti. Pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jossa kiellettäisiin 1 momentissa lueteltujen valaista saatavien tuotteiden tai valaan osien maahantuonnin ohella myös näiden kauttakulku Suomen valtion alueen kautta.

Kaikki valaslajit (*Cetacea*) ovat tiukasti suojeltuja Euroopan unionin lainsäädännössä. Lisäksi kaikki suuret valaslajit on lueteltu neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteessä A (CITES). Suomessa noudatetaan EU-lainsäädäntöä, joka on osin CITES-sopimusta tiukempi. Asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa kielletään liitteessä A lueteltujen lajien yksilöiden mm. ostaminen, myy-

täväksi tarjoaminen tai myymistä varten kuljettaminen. Tällä hetkellä CITES-sopimuksen mukaisesti valaanlihan kuljetus EU:n satamien kautta on kuitenkin sallittua, mikäli lähetysten mukana on neuvoston asetuksessa (EY) N:o 338/97 edellytetyt ja voimassa olevat CITES-asiakirjat. Kaupallista valaanpyyntiä harjoittavat ainakin Kansainvälisen valaanpyyntikomission (IWC) jäsenistä Norja ja Islanti. Japani on harjoittanut tieteellistä valaanpyyntiä, mutta on eronnut IWC:stä vuonna 2019 ja jatkanut pyyntiä omilla vesillään.

Euroopan parlamentti antoi 12. syyskuuta 2017 päätöslauselman Norjan valaanpyynnistä (2017/2712(RSP)). Päätöslauselmassa todettiin muun muassa, että unioni kannattaa vahvasti kaupallisen valaanpyynnin keskeyttämistä maailmanlaajuisesti ja valastuotteiden kansainvälistä kauppaa koskevan kiellon säilyttämistä. Taustalla oli Norjan valaanlihan viennin kasvu ja se, että osa tästä viennistä kulkee EU:n satamien kautta muun muassa Japaniin. Päätöslauselmassa kehoitetaan komissiota harkitsemaan kaikkia mahdollisia tapoja sen varmistamiseksi, että valaanlihaa ei voi enää jatkossa kuljettaa laillisesti EU:n satamien kautta, muun muassa suosittamalla, että tällaiset kuljetukset kielletään poikkeuksellisenä toimenpiteenä. 2 §:n uuden 3 momentin tarkoituksena olisi kieltää valastuotteiden kuljetus Suomen alueen kautta ja näin osaltaan edistää ja parantaa valaiden suojelua maailmanlaajuisesti.

1.6 Laki maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

28 §. *Maakuntakaavan sisältövaatimukset.* Pykälän 2 momentin viittaukset luonnonsuojelulain 7, 77 ja 32 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 16, xx (nyk 77 § *Säännösten soveltaminen aikaisempiin suojeluohjelmiin ja -päätöksiin*) ja 91 §:ään. Lisäksi käsite maisema-alue korvattaisiin uuden luonnonsuojelulain käsitteellä maisemanhoitoalue. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

197 §. *Suhde muuhun lainsäädäntöön.* Pykälän 1 momentin viittaus luonnonsuojelulain 10 lukuun muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 5 lukuun. 2 momentin viittaus luonnonsuojelulain 66 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 40 §:ään. Momentit vastaisivat sisällöltään voimassa olevaa lakia.

207 §. *Voimaantulo.* Pykälän 4 momentti, joka sisältää viittauksen voimassa olevan luonnonsuojelulain 66 §:ään, muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 40 §:ään.

1.7 Laki metsälain muuttamisesta

2 §. *Soveltamisala.* Pykälän 1 momentin 1 kohdan viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

Pykälän 2 momentin viittaukset luonnonsuojelulain 5 a, 9, 29–35, 39, 42, 47–49, 55, 56 ja 57 a §:ään sekä 10 lukuun muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain vastaaviin pykäliin. Näiltä osin muutokset vastaisivat sisällöltään voimassa olevaa lakia, kuitenkin siten, että niissä otettaisiin huomioon ehdotettu uusi lukujaottelu. Momenttiin lisättäisiin viittaukset uudessa luonnonsuojelulaissa ehdotettaviin uusiin suojelupäätöksiin, joita ovat 68 § (tiukasti suojellun luontotyyppin heikentämiskielto), 80 § (uusina tavattujen eliölajien suojelu) ja 81 § (erityisesti suojeltavan eliölajin avustettu leviäminen). Pykälän 2 momentissa viitattaisiin siis uuden luonnonsuojelulain pykäliin 4, 17, 73, 75, 77, 78, 80, 81, 85, 91–96 ja 123–125 sekä lukuihin 5–7 ja 9.

7 a §. *Maanomistajan ja metsäkeskuksen ilmoitusvelvollisuus.* Pykälän 2 momentin 2 kohtaan lisättäisiin viittaukset uudessa luonnonsuojelulaissa ehdotettaviin uusiin suojelupäätöksiin, joita

ovat 68 § (tiukasti suojellun luontotyyppin heikentämiskielto), 80 § (uusina tavattujen eliölaajien suojelu) ja 81 § (erityisesti suojeltavan eliölaajin avustettu leviäminen).

1.8 Laki metsätuhojen torjunnasta annetun lain 21 §:n muuttamisesta

21 §. *Valtion vahingonkorvausvastuu.* Pykälän 1 momentin viittaukset luonnonsuojelulain 10, 23, 25, 29, 30, 47 ja 55 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 44, 95, 49, 67, 77 ja 124 §:ään. Momenttiin lisättäisiin viittaukset uuden luonnonsuojelulain 68 §:ään (tiukasti suojellun luontotyyppin heikentämiskielto), 80 §:ään (uusina tavattujen eliölaajien suojelu) ja 81 §:ään (erityisesti suojeltavien lajien avustettu leviäminen).

1.9 Laki kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain muuttamisesta

2 §. *Soveltamisala ja rahoituksen kohdentamista koskevat rajoitukset.* Pykälän 2 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 25 ja 53 §:iin ja 55 §:n 2 momenttiin muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 49 ja 112 §:ään ja 124 §:n 2 momenttiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

25 §. *Metsäkeskuksen selvittämiselvöllisyys.* Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 9, 24, 29–35, 47–49, 55 ja 56 §:ään sekä 10 lukuun muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 17, 48, 67, 69, 91–94, 77–78, 85 ja 124–125 §:ään ja 5 lukuun. Pykälää täydennettäisiin lisäämällä viittaukset uuden luonnonsuojelulain uusiin suojelupäätöksiin, joita ovat 68 § (tiukasti suojellun luontotyyppin heikentämiskielto), 80 § (uusina tavattujen eliölaajien suojelu) ja 81 § (erityisesti suojeltavan eliölaajin avustettu leviäminen). Pykälässä viitattaisiin siis uuden luonnonsuojelulain pykäliin 17, 48, 67–69, 80–81, 77–78, 85, 91–94 ja 124–125 sekä 5 lukuun.

1.10 Laki Metsähallituksesta annetun lain muuttamisesta

5 §. *Julkiset hallintotehtävät.* Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin, ja kohtaa täsmennettäisiin lisäämällä sana ”säädetyt”. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.11 Laki Metsähallituksen erävalvonnasta annetun lain muuttamisesta

9 §. *Haltuunotto.* Pykälän 4 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 58 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 129 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.12 Laki vesilain muuttamisesta

2 luvun 11 §. *Eräiden vesiluontotyyppien suojelu.* Voimassaolevassa pykälässä säädetään vesiluontotyyppien suojelusta. Sääntelyn rakenne säilyisi pääosin ennallaan, mutta pykälä kirjoitettaisiin selkeämpään muotoon. Suojelun piiriin ehdotetaan sisällytettäväksi nykyisten luontotyyppien lisäksi eräitä uusia luontotyyppisiä. Luontotyyppisuojelun ytimenä olisi kaikentyyppisiä vesilain soveltamisalaan kuuluvia hankkeita ja toimintaa koskeva kielto vaarantaa suojelun piiriin kuuluvan kohteen luonnontilaa. Viranomaisen voisi kuitenkin tapauskohtaisen harkinnan perusteella myöntää poikkeuksen kiellosta. Suojelu perustuisi välittömästi lain säännökseen, eli suojelun voimaantulo ei edellyttäisi viranomaisen tekemää erillistä rajauspäätöstä. Hankkeeseen ryhtyvän tulisi etukäteen selvittää sijoittuuko hanke tai ulottuvatko sen vaikutukset suojelun piiriin kuuluvalle alueelle.

Pykälän 1 ja 3 momentissa säädettäisiin suojelun piiriin kuuluvista vesiluontotyypeistä. Näitä ovat enintään kymmenen hehtaarin suuruinen fladat, kluuvijärvet ja kalkkilammet; lähteet tai enintään x hehtaarin suuruiset lähteiköt; meriajokaspohjat ja edustavat suojaisat näkinpartaispohjat; ja muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevat purot, norot ja enintään yhden hehtaarin suuruiset lammet tai järvet. Uusina luontotyypinä lakiin lisättäisiin siis luonnontilaiset enintään kymmenen hehtaarin suuruiset kalkkilammet ja enintään x hehtaarin suuruiset lähteiköt, luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset meriajokaspohjat ja edustavat suojaisat näkinpartaispohjat sekä muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevat luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset purot.

Luontotyyppisuojaus ei merkitse kaikkien lainkohdassa yksilöityjen luontotyyppien esiintymien suojelua, vaan kuuluakseen suojan piiriin kohteen on oltava luonnontilainen. Eräiden luontotyyppien osalta suoja ehdotetaan kattavan myös luonnontilaisen kaltaiset kohteet. Näistä kohteista säädetään pykälän 3 momentissa. Luonnontilaisen kohteen keskeiset ominaispiirteet eivät ole muuttuneet ihmisen toiminnan tai muiden tekijöiden seurauksena tavalla, että kyseiselle luontotyyppille ominaiset luonnonarvot olisivat hävinneet. Jos kohteen luonnonarvot ovat hävinneet, kohde ei kuuluisi tässä lainkohdassa tarkoitettun suojelun piiriin. Luonnontilaisuus ei edellytä kohteen täydellistä muuttumattomuutta. Yksittäisten, kokonaisuuden kannalta vähämerkityksellisten luontoarvojen ja mahdollisesti palautuvien puuttumisen ei tulisi automaattisesti johtaa arvioon luonnontilaisuuden menetyksestä. Tapauskohtaisesti tulisi arvioida, ovatko kohteen luontoarvot muuttuneet tai hävinneet pysyvästi siten, että kohdetta ei voida pitää kokonaisuutena arvioiden luonnontilaisena.

Suojan piiriin kuuluvia luontotyyppisiä olisivat nykyiseen tapaan luettelon 1 kohdan perusteella pienehköt *fladat* ja *kluuvijärvet*. Fladat ovat maankohoamisen vuoksi merestä irti kuroutuvia matalahkoja lahtia, joita kapea salmi vielä yhdistää mereen. Lopullisesti merestä irtikuroutuneella kluuvijärvellä on vain ajoittain tavallista korkeamman vedenpinnan aikana yhteys mereen. Fladan ja kluuvijärven suolapitoisuus laskee irtikuroutumisen myötä, joka heijastuu luontotyyppien eliölajistoon ja kasvistoon. Fladat ja kluuvijärvet ovat useiden lintulajien ruokailu- ja pesimäalueita ja fladat tärkeitä kevätkutuisten kalojen kutupaikkoja.

Luettelon 2 kohtaan sisältyvät *lähteet* ovat pohjavesien purkautumispaikkoja usein harjujen ja mäkien rinteillä tai juurella. Niiden ominaisuuksiin kuuluu veden alhainen ja läpi vuoden tasainen lämpötila. Lähteiden ravinne- ja lämpötila sekä hydrologia aiheuttavat poikkeukselliset olosuhteet ja ylläpitävät luontotyyppille ominaista eliölajistoa. Lähteissä ja niiden ympäristössä kasvillisuus on monipuolista sisältäen useita uhanalaisia lajeja. Suomessa on ollut paljon luonnonvaraisia lähteitä, mutta erilaisten hankkeiden myötä niitä on jäljellä enää vähän. Luonnontilaiset lähteet olisivat luontotyyppinä suojeltuja koko Suomen alueella niiden koosta riippumatta.

Luettelon 4 kohtaan sisältyvät *lammet* ja *pienet järvet* ovat merkittäviä luonnon monimuotoisuuden turvaamisen näkökulmasta paitsi pienvesinä, erityisesti metsäympäristön reuna- ja vaihtumisvyöhykkeenä. Puroja pienemmillä luonnontilaisilla virtavesillä eli *norolla* on luonnon monimuotoisuuden kannalta suuri merkitys. Ne ovat tärkeitä elinympäristöjä ja leviämisteitä monille eliölajeille. Ojitukset, perkaukset ja erilaiset metsätaloudelliset toimenpiteet ovat merkittävimmät norojen uhanalaisuuteen vaikuttavat tekijät. Lapin maakunnassa on muuhun Suomeen verrattuna runsaasti luonnontilaisia pienvesiä, minkä vuoksi nykyinen maantieteellinen rajaus esitetään edelleen säilytettäväksi.

Kalkkilammet sijaitsevat kallioperältään runsaskalkkisilla alueilla. Niiden vesi on lähes neutraalia tai emäksistä, melko kirkasta ja niukka-keskiravinteista. Uhanalaisuus koko maassa silmälläpidettävä (NT), mutta Etelä-Suomessa ja Pohjois-Suomessa erikseen vaarantunut (VU). Lukumääräisesti kalkkialueilla esiintyviä, enintään 10 hehtaarin kokoisia lampia on enintään muutamia satoja. Luontotyyppin ulottuvuus on itse lampi ja sen lähiympäristö. Lampi on maastossa selkeästi erottuva, mutta luontotyyppin tunnistaminen saattaa edellyttää veden laadun selvittämistä. Luontotyyppin turvattavat ominaisuudet ovat vedenlaatu, hydrologia ja lajisto. Luon-

totyyppien esiintymät ovat harvinaisia ja uhanalaisille lajeille varsin merkittäviä. Vesilain luontotyyppisuojelu rajautuu vesialueen uomaan, mutta alle 0,5 hehtaarin lampien osalta välitön lähiympäristö on metsälaissa otettu huomioon erityisen tärkeänä elinympäristönä. Kalkkilampien uhanalaisuuden tärkeimmät uhkatekijät ovat hajakuormitus, rantarakentaminen, ruoppaukset ja muu vesirakentaminen, ojitus ja lähiympäristön hakkuut.

Meriajokaspohjat ovat kohteina pienialaisia, taantuneita ja heikosti palautuvia tai joillakin kohteilla mahdollisesti täysin palautumattomia luontotyyppisiä. Meriajokaspohjien uhanalaisuusluokka on vaarantunut (VU). Meriajokaspohjia tavataan tyypillisesti avoimilla hiekkapohjilla joko yhtenäisinä tai laikuittaisina esiintyminä. Meriajokas tarvitsee valoa ja suolaista vettä selviytyäkseen. Suurin osa Suomen rannikon meriajokasniityistä löytyy Saaristomereltä ja läntiseltä Suomenlahdelta, 1-8 metrin syvyydestä. Karkea arvio meriajokasniityjen määrästä on 1500 ha. Luontotyyppien koko vaihtelee muutamista sadoista neliömetreistä useisiin hehtaareihin. Saaristomerellä laajimmat esiintymät sijoittuvat ulkosaariston hiekka- ja moreenisärkille, pienempiä laikkuja löytyy myös väli- ja sisäsaaristosta. Meriajokaspohjien merkittävimmät uhkat ovat vesiliikenne, ankkurointi, ruoppaukset ja mahdollisesti myös merihiekkanosto. Meriajokaspohjia vähäinen määrä ja luontotyyppien heikko palautuminen huomioon ottaen kaikki luonnontilaiset ja luonnontilaisen kaltaiset esiintymät tulisi saattaa luontotyyppisuojelun piiriin.

Edustavat suojaiset näkinpartaispohjat muodostuvat suojaisten liejupohjien vedenalaisista putkilokasvi- ja leväyhteisöistä, joilla valtalajeina ovat näkinpartaislevät. Näkinpartaispohjien uhanalaisuusluokka vaihtelee vaarantuneesta (VU) erittäin uhanalaiseen (EN). Näkinpartaispohjia esiintyy koko Suomen rannikolla, suojaisilla paikoilla kuten merenlahdissa, osana fladoja ja ruovikoiden aukkopaikoissa. Mallinnettu enimmäisarvio kaikkien näkinpartaispohjien kokonaismäärästä on 45 000 hehtaaria, joista suojaisia on noin 10 000 hehtaaria. Suojaisten näkinpartaispohjien esiintymät ovat tyypillisesti pienialaisia (esiintymien koko keskimäärin 4 hehtaaria) ja taantuneita luontotyyppisiä, joilla myös esiintyy useita uhanalaisia merilajeja. Rehevoitymisen lisäksi niiden uhkana ovat vesiliikenne sekä ruoppaukset. Suojaisten näkinpartaispohjien säilyminen ei edellytä kaikkien tunnettujen esiintymien suojelua, minkä vuoksi suojelu tulisi kohdistaa edustaviin esiintymiin.

Välittömästi lakiin perustuva suojelu korostaa hankkeeseen ryhtyvän vastuuta selvittää riittävässä laajuudessa hankkeen sijaintipaikan ja vaikutusalueen ympäristöarvot. Meriajokaspohjat ja näkinpartaispohjat eivät pinnanalaisina kohteina ole muiden vesilain mukaisten luontotyyppien tavoin havaittavissa, minkä vuoksi esimerkiksi ruoppaushanketta suunnittelevan tulisi ennakolta varmistaa sijoittuuko hanke vedenalaiselle luontotyyppille tai sen läheisyyteen Vedenalaisen luonnon monimuotoisuuden inventointiohjelman karttapalvelusta (VELMU, <https://www.ymparisto.fi/fi-FI/VELMU/VELMUkarttapalvelu>). Jos hanke sijoittuu suojelulle luontotyyppille tai sen välittömään läheisyyteen, tulisi hankealueen ympäristöarvot selvittää tarkemmin.

Lähteiköllä tarkoitetaan yhtenäistä lähdevaikutteista aluetta, johon voi sisältyä avovetisiä lähdeensilmäkkeitä, lähdepuroja ja -noroja sekä tihkupintoja, joilla ei ole avovesipintaa. Lähteiköt ovat yksittäisiä lähdeensilmäitä laajempia ekologisia kokonaisuuksia tihkupintoineen ja reuna-alueineen. Lähteikköjen uhanalaisuusluokka vaihtelee vaarantuneesta (VU) erittäin uhanalaiseen (EN). Lähteikköjen kokovaihtelu on suurta, alkaen yhdestä neliömetristä aina useamman hehtaarin laajuisiin lähteikkökomplekseihin. Keskimääräinen koko on aarin luokkaa. Lähteikköjen kokonaismääräksi on arvioitu käytävissä olevien tietojen perusteella kymmeniä tuhansia, joista luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia on arviolta olevan joitain tuhansia. Lähteikköjen tärkeimmät uhkatekijät ovat ojitus ja metsätaloudelliset toimenpiteet.

Luonnontilaisen lähteikön lisääminen vesilain 2 luvun 11 §:ään selkeyttäisi oikeustilaa siinä suhteessa, että enää ei olisi tarvetta arvioida lähdeettä koskevan sääntelyn soveltamista lähteikköjen yksittäisiin silmäkkeisiin. Laajennus saattaa kuitenkin aiheuttaa käytännössä uudentyyppisiä haasteita, koska vesilain luontotyyppisuojelu ei edellytä viranomaispäätöstä kohteen sijainnista ja ulottuvuudesta, vaan kohde on suojan piirissä välittömästi lain nojalla. Lähde on kohteena pääsääntöisesti maastossa selkeästi havaittava ja tarkkarajainen, kun taas lähteikön

havaittavuus ja ulottuvuus varsinaisen veden peittämän uoman puuttuessa varsinkin kuivana aikana saattaa olla huomattavasti tulkinnanvaraisempi.

Puro on jokea pienempi virtaavan veden vesistö, jonka valuma-alue on alle 100 neliökilometriä. Purot ovat vesistöinä vesilain yleisen luvanvaraisia ja ilmoituksenvaraisia hankkeita koskevan sääntelyn piirissä. Luonnontilaisia ja luonnontilaisen kaltaisia puroja arvioidaan olevan Suomen alueella enintään 9000 kappaletta, joiden kokonaispituus on 9200 km. Puron alatyyppejä ovat havumetsävyöhykkeen latvapurot (NT), savimaiden latvapurot (EN), havumetsävyöhykkeen purot ja pikkujoet (VU). Näistä uhanalaisimpia ovat savimaiden purot ja pikkujoet, joita on noin 10 % purojen kokonaismäärästä. Purojen tunnistettuja uhkatekijöitä ovat ojitukset, purojen perkaukset ja metsien uudistamistoimet, hajakuormitus, vesirakentaminen sekä muu rakentaminen.

Vesilain mukainen puroja ja noroja koskeva luontotyyppisuojaus kohdentuisi vesiympäristöön, eikä vesilain mukainen luontotyyppisuojaus lähtökohtaisesti vaikuta uoman ulkopuoliseen maankäyttöön. Luonnontilaisien ja luonnontilaisen kaltaisten purojen välittömät lähiympäristöt ovat kuitenkin metsälain mukaisia erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Vesilain mukaisen suojan piiriin kuuluakseen ei kohteen ole tarpeen olla luonnontilainen koko matkalta. Noron tai puron osa saattaa olla lainkohdassa tarkoitettu suojeltu luontotyyppi, vaikka kohteen luontoarvot olisivat hävinneet osasta uomaa esimerkiksi perkaustöiden seurauksena.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kiellosta vaarantaa yksittäisen luonnontilan säilyminen. Säännös koskisi kaikkea vesilain piiriin kuuluvaa toimintaa, mutta käytännössä luontotyypin tilan vaarantuminen liittyy erilaisten vesilain mukaisten hankkeiden toteuttamiseen. Vaikka tyyppillisesti luontotyypin tilan vaarantuminen konkretisoituu kohteen alueella toteutettavaan hankkeeseen, koskee sääntely muuallakin toteutettavia hankkeita, joiden vaikutukset ulottuvat luontotyyppikohteen alueelle ja saattavat heikentää kohteen luontoarvoja. Luontotyyppisuojaus ei rajoita kaiken tyyppisiä hankkeita, vaan nimenomaan luontotyypin suojaamiin luontoarvoihin kohdistuvia muutoksia aiheuttavia hankkeita.

Ehdotettu luontotyyppisuojaus vaikuttaa vesitaloushankkeiden toteuttamiseen eri tavoin. Lähtökohtaisesti luontotyypin suojeleminen ohjaa hankkeen toteuttamistapaa, mutta eräissä tilanteissa kohteen luontoarvojen turvaaminen saattaa vaatia hankkeen toteuttamisesta pidättäytymistä. Yksinkertaisimmillaan hankkeen toteuttamistavan tarkistaminen saattaa olla riittävä toimi luontotyypin vaarantumisen ehkäisemiseksi, jolloin kiellosta poikkeaminenkaan ei olisi tarpeen. Mikäli hankkeesta kuitenkin aiheutuu laissa kiellettyä heikentymistä, tulee viranomaisen tutkia poikkeamisen edellytysten käsillä olo ja tarvittaessa liittää lupaan tarpeelliset määräykset.

Luontotyyppisuojaus on vesilain lupamenettelyyn ja muihin ennakoivalvontamenettelyihin nähden itsenäinen ja osin päällekkäinen mekanismi. Vesilain luvanvaraisuuskynnykseen ei esitetä tehtäväksi muutoksia, mutta ehdotettu luontotyyppisuojaus saattaa osaltaan vaikuttaa vesilain 3 luvun 2 §:än perustuvan luvantarpeen tulkintaan luvanvaraisuutta laajentavasti esimerkiksi ruoppaushankkeiden osalta.

Poikkeamisen edellytyksistä säädettäisiin pykälän 2 momentissa. Lupaviranomainen voisi yksittäistapauksessa hakemuksesta myöntää poikkeuksen kiellosta, jos momentissa mainitun vesiluontotyypin suojelutavoitteet eivät kokonaisuutena huomattavasti vaarannu. Poikkeamisasian arvioinnissa olisi siis kyse toisaalta kyseisen vesiluontotyypin yleisen suojelun tilan arvioinnista, toisaalta hakemuksen kohteen merkityksestä osana luontotyyppien esiintymien muodostamaa kokonaisuutta. Laissa ei otettaisi kantaa arvioinnin tasoon, mutta arvioinnin lähtökohdaksi tulisi pitää paikallisia olosuhteita yleisempää tarkastelutasoa.

Poikkeuksen tarpeellisuus ja poikkeamisen myöntäminen tutkittaisiin lupa-asian yhteydessä viran puolesta. Kysymys poikkeamisen myöntämisestä voi vireille myös erillisenä asiana. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin asian käsittelyyn sovellettavista vesilain pykälästä. Lupa-asista erillisen poikkeamisasian käsittelyyn sovellettaisiin, mitä 3 luvussa säädetään lupapäätök-

sessä annettavista määräyksistä ja vaikutusten tarkkailusta, 11 luvussa hakemusasian käsittelystä ja päätöksen antamisesta sekä 15 luvussa päätöksen täytäntöönpanosta ja muutoksenhausta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin puroja, meriajokas pohjia ja näkinpartaispohjia koskevasta soveltamisalan laajennuksesta. Vesilain luontotyyppisuojelelun lähtökohtana on kohteen tai esiintymän luonnontilaisuus. Käytännössä erottelua luonnontilaisen ja luonnontilaisen kaltaisen puron välillä on huomattavan hankala tehdä, eivätkä luonnontilaisen kaltaisiin puroihin sisältyvät luontoarvot poikkeaa merkittävästi luonnontilaisista puroista. Tämän vuoksi luontotyyppisuojelelun piiriin esitetään luonnontilaisten purojen lisäksi luonnontilaisen kaltaisia puroja tai sellaisten osuuksia.

Itämeren rehevöitymiskehityksestä johtuen luonnontilaisia meriajokas pohjia ja näkinpartaispohjia ei enää ole, vaan esiintymät ovat käytännössä edustavimmillaankin luonnontilaisen kaltaisia. Tämän vuoksi suojelelun piiriin esitetään sisällytettäväksi sellaiset esiintymät, joiden keskeiset ja tärkeimmät luontoarvot ovat säilyneet yleisen ympäristötilan heikentymisestä huolimatta.

11 luvun 3 §. Määritelmät. Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelelain 65 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelelain 36 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

14 luvun 6 §. Luontovahingon korjaaminen. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelelain 5 a §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelelain 3 §:n 1 momentin 6 kohtaan. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

18 luvun 1 §. Ympäristönsuojelelun ja luonnonsuojelelun tietojärjestelmiin merkittävät tiedot. Pykälän 1 momenttia täydennettäisiin viittauksella luonnonsuojelelun tietojärjestelmään koskien lupaviranomaisen (aluehallintovirasto) VL 2:11 §:ssä tarkoitettuja päätöksiä.

18 luvun 2 §. Tietojen merkitseminen. Pykälän 1 momenttia täydennettäisiin viittauksella luonnonsuojelelun tietojärjestelmään koskien lupaviranomaisen (aluehallintovirasto) VL 2:11 §:ssä tarkoitettuja päätöksiä.

1.13 Laki kaivoslain muuttamisesta

32 §. Etuoikeusjärjestys. Pykälän 1 ja 3 momenttien viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelelain 65 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelelain 36 §:ään. Momentit vastaisivat sisällöltään voimassa olevaa lakia.

34 §. Lupahakemus. Pykälän 3 momentin 2 kohdan ja 5 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelelain 65 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelelain 36 §:ään. Momentit vastaisivat sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.14 Laki yksityistielain muuttamisesta

21 §. Tien rakentaminen Natura 2000 -verkostoon sisältyvällä alueella tai sen läheisyydessä. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelelakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelelakiin. Pykälän 3 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelelain 10 lukuun muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelelain 5 lukuun ja viittaus voimassa olevan luonnonsuojelelain 53 §:n 3 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelelain 112 §:n 3 momenttiin. Momentit vastaisivat sisällöltään voimassa olevaa lakia.

74 §. *Kunnan ja viranomaisen asianosaisuus.* Pykälän 3 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 6 §:n 2 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 10 §:n 2 momenttiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.15 Laki geenitekniiikkalain 23 §:n muuttamisesta

23 §. *Määräys merkittävän ympäristöhaitan ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi.* Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 5 a §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 3 §:n 1 momentin 6 kohtaan. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.16 Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 1 luvun 6 §:n muuttamisesta

1 luku, 6 §. *Tulon veronalaisuus.* Pykälän 1 momentin 7 kohdan viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 1 a lukuun muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 4 lukuun. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.17 Laki tuloverolain muuttamisesta

92 d §. *Eräät luonnonsuojelulliset sekä vesien- ja merenhoidolliset tuet.* Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 1 a lukuun muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 4 lukuun. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.18 Laki luopumiseläkelain 6 §:n muuttamisesta

6 §. Pykälän 2 momentin 1 ja 3 kohtien viittaukset vuoden 1923 luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittauksiksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Lisäksi 2 momentin 1 kohdassa korjattaisiin Metsähallituksen nimen kirjoitusasua ja 3 kohdassa täsmennettäisiin käsite suojelualue luonnonsuojelualueeksi. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.19 Laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 25 §:n muuttamisesta

25 §. Pykälän 2 momentissa muutettaisiin viittaus voimassa olevassa luonnonsuojelulaissa tarkoitettuun luonnonsuojelu- tai maisema-alueeseen viittaukseksi uudessa luonnonsuojelulaissa tarkoitettuun luonnonsuojelu- tai maisemanhoitoalueeseen. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.20 Laki vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 23 d §:n muuttamisesta

23 d §. *Ympäristövahingon korjaaminen.* Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 5 a §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 3 §:n 1 momentin 6 kohtaan. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

1.21 Laki Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain 11 §:n muuttamisesta

11 §. *Ympäristöririkokset talousvyöhykkeellä.* Pykälän 2 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 58 §:n 2 momenttiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 129 §:n 2 momenttiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2. Lailla perustettujen luonnonsuojelualueiden perustamissäädösten muuttaminen viittaussäännösten osalta

Niiden lailla perustettujen luonnonsuojelualueiden osalta, jotka sisältävät pykäläviittauksia voimassa olevaan lakiin, pykälänumeroinnit muutettaisiin nyt annettavan esityksen puiteissa.

2.1 Laki Kurjenrahkan kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin korjaamalla kansallispuiston sijaintikunniksi Turun kaupunki sekä Auran, Maskun, Mynämäen, Nousiaisten, Pöytyän ja Ruskon kunnat. Voimassa olevassa laissa sijaintikunnat ovat Turun kaupunki sekä Auran, Lemun, Maskun, Mynämäen, Nousiaisten, Pöytyän, Vahdon ja Yläneen kunnat, joista Lemun kunta on sittemmin yhdistynyt Maskuun, Vahdon kunta Ruskoon ja Yläneen kunta Pöytyään. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Viittaussäännös. Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 15 §:n 5 ja 7 kohtiin muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 52 §:n 1 momentin 4 kohtaan ja 52 §:n 2 momenttiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.2 Laki Syötteen kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 30 203 hehtaaria. Voimassaolevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 29 400 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Viittaussäännös. Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 8 kohtaan muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 51 §:n 1 momentin 8 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.3 Laki Repoveden kansallispuistosta annetun lain 1–4 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin korjaamalla kansallispuiston sijaintikunniksi Kouvola ja Mäntyharju ja täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 1 575 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa sijaintikunnat ovat Valkeala ja Mäntyharju, joista Valkealan kunta on sittemmin yhdistynyt Kouvolaan, ja pinta-alaksi mainitaan noin 1 540 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Viittaussäännös. Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 15 §:n 5 ja 7 kohtiin muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 52 §:n 1 momentin 4 kohtaan ja 52 §:n 2 momenttiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

4 §. Liikkumisen rajoittaminen. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 18 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 57 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.4 Laki Leivonmäen kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin korjaamalla kansallispuiston sijaintikunnaksi Joutsa ja täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 3 115 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa sijaintikunta on Leivonmäki, joka on sittemmin yhdistynyt Joutsaan, ja pinta-alaksi mainitaan noin 2 900 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Viittaussäännös. Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 14 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 15 §:n 5 ja 7 kohtiin muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 52 §:n 1 momentin 4 kohtaan ja 52 §:n 2 momenttiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.5 Laki Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain 1–4 a §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 102 238 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 102 000 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään ja 14 §:n 1 momentin 8 kohtaan muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään ja 51 §:n 1 momentin 8 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

4 §. Paikallisten asukkaiden oikeudet. Pykälän 3 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 19 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 58 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

4 a §. Rakentaminen Pallastunturin matkailukeskuksen alueella. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 13 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 50 §:ään. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.6 Laki Pyhä-Luoston kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 14 403 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 14 200 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään ja 14 §:n 1 momentin 8 kohtaan muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään ja 51 §:n 1 momentin 8 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

2.7 Laki Selkämeren kansallispuistosta annetun lain 1–6 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuisto. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin korjaamalla kansallispuiston sijaintikunniksi Kustavin, Uudenkaupungin, Pyhärannan, Rauman, Eurajoen, Porin ja Merikarvian kunnat. Voimassa olevan lain mukaan kansallispuiston sijaintikunnat ovat Kustavi, Uusikaupunki, Pyhäranta, Rauma, Eurajoki, Luvia, Pori ja Merikarvia, joista Luvia on sittemmin yhdistynyt Eurajokeen. Lisäksi pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 91 573 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 91 200 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään, 14 §:n 1 momentin 6 kohtaan ja 15 §:n 1 momentin 6 kohtaan muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään, 51 §:n 1 momentin 6 kohtaan ja 52 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

4 §. Kalastus. Pykälää muutettaisiin muuttamalla viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 13 §:ään viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 50 §:ään ja viittaus kumotun kalastuslain (286/1982) 6 §:ään viittaukseksi voimassa olevan kalastuslain 8 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

5 §. Metsästys ja eläinkantojen sääntely. Pykälän 1 momenttia muutettaisiin muuttamalla viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 13 §:n viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 50 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

6 §. Liikkumisen rajoittaminen. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 18 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 57 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.8 Laki Sipoonkorven kansallispuistosta annetun lain 1–4 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustamistarkoitus. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 2 367 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 1 857 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään, 14 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin ja 15 §:n 1 momentin 6 kohtaan muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään, 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtiin ja 52 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

4 §. Liikkumisen rajoittaminen. Pykälän 1 momentin viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 18 §:ään muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 57 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.9 Laki Koloveden kansallispuistosta annetun lain 1–4 §:n muuttamisesta

1 §. Perustamistarkoitus. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 6 074 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 5 834 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

4 §. Metsästy. Pykälän viittaus voimassa olevan luonnonsuojelulain 13 §:n 1 momentin 5 kohtaan muutettaisiin viittaukseksi uuden luonnonsuojelulain 50 §:n 1 momentin 5 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2.10 Laki Teijon kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 3 407 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 3 385 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän 1 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

2.11 Laki Etelä-Konneveden kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

2 §. Sijainti ja rajat. Pykälää muutettaisiin täsmentämällä kansallispuiston pinta-alaksi noin 1 673 hehtaaria. Voimassa olevassa laissa kansallispuiston pinta-alaksi mainitaan noin 1 544 hehtaaria, josta kansallispuistoa on sittemmin laajennettu. Pykälä vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän 1 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

2.12 Laki Hossan kansallispuistosta annetun lain 1 ja 3 §:n muuttamisesta

1 §. Kansallispuiston perustaminen. Pykälän viittaus voimassa olevaan luonnonsuojelulakiin muutettaisiin viittaukseksi uuteen luonnonsuojelulakiin. Momentti vastaisi sisällöltään voimassa olevaa lakia.

3 §. Rauhoitussäännökset. Pykälän 1 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13–15 §:ään muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50–52 §:ään ja pykälän 3 momentin viittaukset voimassa olevan luonnonsuojelulain 13 §:ään ja 15 §:n 1 momentin 3 kohtaan muutettaisiin viittauksiksi uuden luonnonsuojelulain 50 §:ään ja 52 §:n 1 momentin 3 kohtaan. Pykälä vastaisi sisällöltään pääosin voimassa olevaa lakia, huomioiden kuitenkin uudessa luonnonsuojelulaissa kansallispuistojen rauhoitussäännöksiin esitetyt muutokset ja tarkennukset.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset: /
Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

1.

Laki

Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 39 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 504/2019, ja 176 §:n 1 momentti, seuraavasti:

39 §

Lupahakemus

Hakemukseen on liitettävä lupaharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys toiminnasta, sen vaikutuksista, asianosaisista ja muista merkityksellisistä seikoista. Jos hakemus koskee ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa laissa tarkoitettua toimintaa, hakemukseen on liitettävä mainitun lain mukainen ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ennen päätöksentekoa. Hakemukseen on lisäksi tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain 36 §:ssä tarkoitettu arviointi.

176 §

Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi

Jos 175 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun rikkomuksen tai laiminlyönnin seurauksena aiheutuu merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain 3 § 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettu luontovahinko, on sen lisäksi, mitä tämän lain 175 §:ssä säädetään, valtion valvontaviranomaisen määrättävä toiminnanharjoittaja ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Pykälässä säädettäisiin lain voimaantuloajankohdasta.

2.

Laki

ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (252/2017) 4 §:n 2 momentti, seuraavasti:

4 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön ja muihin menettelyihin

Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen käyttämisestä muun lain mukaisena selvityksenä säädetään erikseen. Arviointiselostuksen käyttämisestä luonnonsuojelulain 36 §:n mukaisena arviointina säädetään mainitun pykälän 4 momentissa.

Tämä laki tulee voimaan x päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

Laki viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain (200/2005) 4 §:n 1 momentin 2 kohta seuraavasti:

4 §

Ympäristöarviointia edellyttävät suunnitelmat ja ohjelmat

Lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen perustuvasta viranomaisen suunnitelmasta ja ohjelmasta on tehtävä ympäristöarviointi, jos:

2) suunnitelmaa tai ohjelmaa koskee luonnonsuojelulain 36 §:ssä tarkoitettu arviointivelvollisuus.

Tämä laki tulee voimaan x päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamista koskevan lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden ympäristöllisten lupamenettelyjen yhteensovittamista koskevan lain (764/2019) 3 §:n 1 momentin 1 kohta, seuraavasti:

3 §

Yhteensovittettavat lupamenettelyt

Jos hankkeen toteuttaminen edellyttää ympäristönsuojelulain mukaisen ympäristöluvan, vesilain mukaisen luvan tai maa-aineslain mukaisen aineiden ottamisluvan, lupahakemuksen käsittely voidaan hakijan pyynnöstä sovittaa yhteen seuraavia lupia koskevien hakemusten kanssa:

- 1) luonnonsuojelulain 69 §:n ja 85 §:n mukainen lupa poikkeamiseen;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

5.

Laki

arktisten valaiden ja hylkeiden suojelusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään arktisten valaiden ja hylkeiden suojelusta annetun lain (1112/1982) 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1107/1996, uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Kiellettyä on myös käyttää Suomen aluetta kauttakulkuna siirrettäessä 1 momentissa esitettyjä tuotteita maasta toiseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

6.

Laki

maankäyttö- ja rakennuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 28 §:n 2 momentti, 197 §:n 1 ja 2 momentit ja 207 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1107/1996, seuraavasti:

28 §

Maakuntakaavan sisältövaatimukset

Luonnonsuojelulain 16 ja xx [nyk. 77 § *Säännösten soveltaminen aikaisempiin suojeluohjelmiin ja -päätöksiin*] §:ssä tarkoitettujen luonnonsuojeluohjelmien ja -päätösten sekä 91 §:ssä tarkoitettua maisemanhoitoaluetta koskevien perustamispäätösten tulee olla ohjeena kaavaa laadittaessa.

197 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Kaavaa hyväksyttäessä ja vahvistettaessa on sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, noudatettava, mitä luonnonsuojelulain 5 luvussa säädetään. Lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulaissa ja sen nojalla säädetään.

Jos rakennus- tai toimenpidelupahakemus on hylätty luonnonsuojelulain 40 §:stä johtuvan rajoituksen vuoksi eikä luvan myöntämiselle olisi ollut muutoin estettä, maanomistajalla on, jollei hän luvan epäämisen johdosta voi käyttää maataan kohtuullista hyötyä tuottavalla tavalla, oikeus saada haitasta valtiolta korvaus. Korvausvelvollisuutta arvioitaessa ei oteta huomioon kiinteistöjaotuksessa tai omistussuhteissa 20 päivän elokuuta 1998 jälkeen tapahtuneita muutoksia. Jos alue on rakennuslain nojalla ennen mainittua päivää vahvistetussa seutu- tai yleiskaavassa osoitettu suojelu- tai virkistysalueeksi, ei korvausvelvollisuutta arvioitaessa oteta myöskään huomioon kiinteistöjaotuksessa tai omistussuhteissa seutu- tai yleiskaavan vahvistamisen jälkeen tapahtuneita muutoksia.

207 §

Voimaantulo

Mitä 197 §:n 2 momentissa säädetään, sovelletaan jo ennen lain voimaantuloa, jos rakennuslakiin perustuva rakennus- tai toimenpidelupahakemus on hylätty luonnonsuojelulain 40 §:stä johtuvan rajoituksen vuoksi eikä luvan myöntämiselle olisi ollut muutoin estettä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

7.

Laki

metsälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan metsälain (1093/1996) 2 §:n 1 momentin 1 kohta ja 2 momentti ja 7 a §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisina kuin ne ovat laissa 1085/2013, seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan metsän hoitamiseen ja käyttämiseen metsätalousmaaksi luettavilla alueilla. Lakia ei kuitenkaan sovelleta:

1) luonnonsuojelulain nojalla muodostetuilla suojelualueilla, valtion luonnonsuojelutarkoitukseen hankkimilla alueilla eikä muilla valtion omistamilla alueilla, joita hoidetaan Metsähallituksen tai valtion maata hallinnoivan viranomaisen suojelupäätöksen mukaisesti;

Metsän hoitamisessa ja käyttämisessä on tämän lain lisäksi noudatettava, mitä muinaismuistolain (295/1963) 1, 4, 5 ja 13–16 §:ssä, luonnonsuojelulain 4, 17, 73, 75, 77, 78, 80, 81, 85, 91–96, 123–125 §:ää sekä 5-7 ja 9 luvuissa tai muussa laissa säädetään. Luonnonsuojelualueen perustamisesta, alueen liittämisestä luonnonsuojelualueeseen ja luonnonmuistomerkin rauhoittamisesta säädetään luonnonsuojelulaissa.

7 a §

Maanomistajan ja metsäkeskuksen ilmoitusvelvollisuus

Metsäkeskuksen on ilmoitettava välittömästi maanomistajalle, tiedossaan olevalle maanomistajan edustajalle ja metsänhakkuoikeuden haltijalle, jos metsäkeskukselle on toimitettu metsänkäyttöilmoitus, johon sisältyvällä käsittelyalueella tai sen läheisyydessä on tai sitä koskee metsäkeskuksen tiedossa oleva:

2) luonnonsuojelulaissa tarkoitettua erityisesti suojeltavan lajin tai suojellun luontotyypin esiintymää koskeva päätös, tiukasti suojellun luontotyypin heikentämiskiello, uusina tavattujen

eliölajien suojelua koskeva päätös tai erityisesti suojeltavan eliölajin avustettua leviämistä koskeva päätös;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

8.

Laki

metsätuhojen torjunnasta annetun lain 21 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan metsätuhojen torjunnasta annetun lain (1087/2013) 21 §:n 1 momentti seuraavasti:

21 §

Valtion vahingonkorvausvastuu

Luonnonsuojelulain 44 §:n mukaiselta valtion luonnonsuojelualueelta, 95 §:n mukaisesti rauhoitetun luonnonmuistomerkin alueelta, 49 §:n mukaisesti määräaikaisesti suojellulta alueelta, 67 §:n mukaisen suojellun luontotyypin rajauspäätöksen alueelta, 68 §:n mukaiselta tiukasti suojellun luontotyypin esiintymän alueelta, 77 §:n mukaiselta uhanalaisen lajin esiintymispai-
kalta, 80 §:n mukaiselta uutena tavatun lajin suojelemiseksi rajatun esiintymispaikan alueelta, 81 §:n mukaiselta erityisesti suojellun lajin avustettua leviämistä koskevan päätöksen alueelta, 124 §:n mukaisesti toimenpidekieltoon asetetulta alueelta, valtiolle luonnonsuojelutarkoitukseen hankitulta alueelta ja muulta valtion omistamalta alueelta, jota hoidetaan Metsähallituksen tai valtion maata hallinnoivan viranomaisen suojelupäätöksen mukaisesti, todennäköisesti levinneiden metsätuhojen aiheuttamat vahingot korvataan valtion varoista siten kuin jäljempänä säädetään. Syy-yhteyden todennäköisyyttä arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota muun ohella vahingon laatuun ja vahingon mahdollisiin muihin syihin.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

9.

Laki

kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kestävän metsätalouden määräaikaisen rahoituslain (34/2015) 2 §:n 2 momentti ja 25 §, seuraavasti:

2 §

Soveltamisala ja rahoituksen kohdentamista koskevat rajoitukset

Tässä laissa tarkoitettua rahoitusta ei saa käyttää luonnonsuojelulain 49 §:n nojalla alueen määräaikaisesta rauhoittamisesta tehdyn sopimuksen perusteella maksettaviin korvauksiin tai korvauksiin, joista mainitun lain 112 §:ssä tai 124 §:n 2 momentissa taikka muutoin erikseen säädetään, eikä myöskään korvauksiin, jotka perustuvat ennen mainittuja säännöksiä voimassa olleisiin vastaaviin säännöksiin.

25 §

Metsäkeskuksen selvittämisvelvollisuus

Metsäkeskuksen tulee ennen asian ratkaisemista selvittää, kohdistuuko aiottuun toimenpiteeseen luonnonsuojelulain 17, 48, 67–69, 91–94, 77–78, 80–81, 85, 124–125 §:stä ja 5 luvusta johtuvia rajoitteita. Metsäkeskuksen tulee tarvittaessa pyytää hakemuksesta lausunto siltä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, jonka toimialueella toimenpide on tarkoitus toteuttaa. Metsäkeskus saa kuitenkin ratkaista asian ilman elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausuntoa sen jälkeen, kun kaksi kuukautta on kulunut lausuntopyynnön lähettämisestä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

10.

Laki

Metsähallituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Metsähallituksesta annetun lain (234/2016) 5 §:n 2 momentin 1 kohta, seuraavasti:

5 §

Julkiset hallintotehtävät

Metsähallitus hoitaa sille säädetyt julkiset hallintotehtävät, joita ovat:
1) luonnonsuojelulaissa säädetyt sekä sen ja vuosien 1923 luonnonsuojelulain (71/1923) ja 1996 luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla perustettuja luonnonsuojelualueita koskeviin säädöksiin perustuvat tehtävät, muut luontotyyppien ja lajien suojeluun liittyvät tehtävät sekä luonnonsuojelualueiden hankinta;

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

11.

Laki

Metsähallituksen erävalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Metsähallituksen erävalvonnasta annetun lain (1157/2005) 9 §:n 4 momentti, seuraavasti:

9 §

Haltuunotto

Erätarkastajalla on oikeus ottaa haltuun rikoslain 48 luvun 5 §:ssä tarkoitetun luonnonsuojelurikoksen tai 5 a §:ssä tarkoitetun törkeän luonnonsuojelurikoksen taikka luonnonsuojelulain 129 §:ssä tarkoitetun luonnonsuojelurikkomuksen kohde ja sen tekemisessä käytetty väline siten kuin luonnonsuojelulaissa haltuunotosta säädetään. Erätarkastajalla on lisäksi oikeus ottaa haltuun rikoksen kohde, joka luonnonsuojelulain nojalla on tuomittava valtiolle menetetyksi. Haltuun otettu rikoksen kohde saalista lukuun ottamatta ja rikoksentekoväline on ilman aiheutonta viivytystä, kuitenkin viimeistään seitsemän vuorokauden kuluttua haltuun ottamisesta, luovutettava poliisille.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

12.

Laki

vesilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vesilain (587/2011) 2 luvun 11 §, 11 luvun 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 766/2019, 14 luvun 6 §:n 1 momentti, 18 luvun 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 531/2014, ja 18 luvun 2 §:n 1 momentti, seuraavasti:

2 luku

11 §

Eräiden vesiluontotyyppien suojele

Suojeltuja vesiluontotyyppiä ovat luonnontilaisena:

- 1) enintään kymmenen hehtaarin suuruiset fladat, kluuvijärvet ja kalkkilammet;
- 2) lähteet tai enintään x hehtaarin suuruinen lähteiköt;
- 3) meriajokaspohjat ja edustavat suojaisat näkinpartaispohjat;
- 4) muualla kuin Lapin maakunnassa sijaitsevat purot, norot ja enintään yhden hehtaarin suuruiset lammet tai järvet.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun yksittäisen luontotyypin luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Lupaviranomainen voi yksittäistapauksessa hakemuksesta myöntää poikkeuksen kiellosta, jos kohteena olevan vesiluontotyypin suojelutavoitteet eivät kokonaisuutena huomattavasti vaarannu. Jos seuraus aiheutuisi hankkeesta, johon on haettu tämän lain mukaista lupaa, lupa-asian yhteydessä on viran puolesta tutkittava kysymys poikkeuksen myöntämisestä. Lupa-asia erillisen poikkeamisasian käsittelyyn sovelletaan, mitä 3 luvussa säädetään lupapäätöksessä annettavista määräyksistä ja vaikutusten tarkkailusta, 11 luvussa hakemusasian käsitteystä ja päätöksen antamisesta sekä 15 luvussa päätöksen täytäntöönpanosta ja muutoksenhausta.

Mitä tässä pykälässä säädetään luonnontilaisista meriajokaspohjista, näkinpartaispohjista ja puroista, sovelletaan myös luonnontilaisen kaltaisiin meriajokaspohjiin ja näkinpartaispohjiin sekä puroihin muualla kuin Lapin maakunnassa.

11 luku

3 §

Lupahakemuksen sisältö

Jos hakemus koskee luvan myöntämistä ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annettussa laissa tarkoitetulle hankkeelle, hakemusasiakirjoihin on liitettävä mainitun lain 19 §:n mukainen arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä ennen päätöksentekoa. Siltä osin kuin selostukseen sisältyy tämän lain säännösten soveltamiseksi tarpeelliset tiedot ympäristövaikutuksista, tätä selvitystä ei ole esitettävä uudestaan. Hakemukseen on tarvittaessa liitettävä luonnonsuojelulain 36 §:ssä tarkoitettu arviointi.

14 luku

6 §

Luontovahingon korjaaminen

Jos tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen patoamiseen taikka vedenottoon liittyvä toimenpide tai velvollisuuksien laiminlyönti aiheuttaa tai uhkaa välittömästi aiheuttaa huomattavan haitallisen muutoksen vesistössä tai pohjavedessä taikka luonnonsuojelulain 3 § 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun luontovahingon, lupaviranomaisen on, sen lisäksi, mitä tämän luvun 4 §:ssä säädetään, määrättävä haitan aiheuttanut ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäisiksi taikka ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Asian käsittelyssä noudatetaan tämän luvun 5 §:ssä säädettyä menettelyä.

18 luku

1 §

Ympäristönsuojelun ja luonnonsuojelun tietojärjestelmiin merkittävät tiedot

Ympäristönsuojelun tietojärjestelmään merkitään tiedot lupaviranomaisen, Vaasan hallinto-oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden tämän lain nojalla antamista päätöksistä. Luonnonsuojelun tietojärjestelmään merkitään tiedot lupaviranomaisen, hallinto-oikeuksien ja korkeimman hallinto-oikeuden tämän lain 2 luvun 11 §:n 2 momentin tarkoittamista päätöksistä ja poikkeamisista.

18 luku

2 §

Tietojen merkitseminen

Merkinnän ympäristönsuojelun tietojärjestelmään ja luonnonsuojelun tietojärjestelmään tekee asian ratkaissut viranomainen. Jos asia on ratkaistu ojitustoimituksessa, merkinnän tekee ojitustoimitukseen määräyksen antanut valtion valvontaviranomainen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

13.

Laki

kaivoslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kaivoslain (621/2011) 32 §:n 1 ja 3 momentit, sekä 34 §:n 3 momentin 2 kohta ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 259/2017, seuraavasti:

32 §

Etuoikeusjärjestys

Etuoikeus malminetsintälupaan, kaivoslupaan ja kullanhuhdantalupaan on sillä, joka on ensimmäisenä hakenut lupaa 34 §:ssä säädetyllä tavalla. Mainitun pykälän 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettu selvitys luonnonsuojelulain 36 §:n mukaisesta arvioinnista ja ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (252/2017) mukaiset arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä voidaan kuitenkin toimittaa kaivosviranomaiselle etuoikeutta menettämättä myös lupahakemuksen jättämisen jälkeen, mutta ennen tämän lain 37 §:ssä tarkoitettua lausuntomenettelyä ja 40 §:n mukaista lupahakemuksesta tiedottamista.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu etuoikeus kaivoslupaan säilyy malminetsintäluvan haltijalla myös siinä tapauksessa, että 34 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettu selvitys luonnonsuojelulain 36 §:n mukaisesta arvioinnista sekä ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä toimitetaan kaivosviranomaiselle vasta malminetsintäluvan raukeamisen tai peruuttamisen jälkeen.

34 §

Lupahakemus

Lupahakemukseen on liitettävä:

2) tarvittaessa selvitys luonnonsuojelulain 36 §:ssä tarkoitettua arvioinnista ja ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain (252/2017) mukainen ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen perusteltu päätelmä; sekä

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

14.

Laki

yksityistielain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yksityistielain (560/2018) 21 §:n 3 momentti ja 74 §:n 3 momentti, seuraavasti:

21 §

Tien rakentaminen Natura 2000 -verkostoon sisältyvällä alueella tai sen läheisyydessä

Natura 2000 -verkostosta säädetään muilta osin luonnonsuojelulain 5 luvussa. Tien rakentamisen kokonaan estymisestä aiheutuva 2 momentissa tarkoitettu haitan korvaaminen tai alueen lunastaminen käsitellään ja ratkaistaan luonnonsuojelulain 112 §:n 3 momentin mukaisesti.

74 §

Kunnan ja viranomaisten asianosaisuus

Silloin, kun tie johdetaan Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen tai muun erityisiä luontoarvoja sisältävän alueen läheisyyteen, luonnonsuojelulain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu viranomainen on asianosainen. Yleistä etua valvova viranomainen on asianosainen muissakin sen valvomaan etuun vaikuttavissa toimituksissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

15.

Laki

geenitekniikkalain 23 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan geenitekniikkalain (377/1995) 23 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 551/2014, seuraavasti:

23 §

Määräys merkittävän ympäristöhaitan ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi

Jos 22 §:n 1 momentissa tarkoitetun säännösten vastaisen toiminnan seurauksena aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristönsuojelulain (527/2014) 176 §:ssä tarkoitettua merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain 3 § 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettu luontovahinko, geenitekniikanlautakunnan on, sen lisäksi, mitä tämän lain 22 §:ssä säädetään, määrättävä vahingon tai sen uhan aiheuttanut toiminnanharjoittaja ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin vahingon ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi taikka ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Määräyksen antamisessa noudatetaan tämän lain 22 §:ssä säädettyä menettelyä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

16.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 1 luvun 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 1 luvun 6 §:n 1 momentin 7 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1075/2020, seuraavasti:

6 §

Veronalaista tuloa eivät ole:

7) luonnonsuojelulain 4 luvussa eikä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 1 a luvussa tarkoitettu tuki silloin, kun tuki myönnetään tuensaajalle tavarana tai palveluna.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

17.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 92 d §, sellaisena kuin se on laissa 1077/2020, seuraavasti:

92 d §

Eräät luonnonsuojelulliset sekä vesien- ja merenhoidolliset tuet

Veronalaista tuloa ei ole luonnonsuojelulain 4 luvussa eikä vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) 1 a luvussa tarkoitettu tuki silloin, kun tuki myönnetään tuensaajalle tavarana tai palveluna.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

18.

Laki

luopumiseläkelain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohdat, sellaisina kuin ne ovat laissa 372/1990, seuraavasti:

6 §

Niin ikään katsotaan maatilän omistajan luopuneen tässä laissa tarkoitettuun tavoin maatalouden harjoittamisesta, jos hän:

1) luovuttaa 1 momentissa mainitulle luovutuksensaajalle maatilansa pellon ja antaa samalla sitoumuksen siitä, että hän ei luovuta pidättämäänsä tilan metsämaata eikä sen joutomaata muutoin kuin 1 momentin 1–4 kohdassa mainitulle luovutuksensaajalle, sille kunnalle, jossa pidätetty alue sijaitsee, ympäristöministeriölle luonnonsuojelulaissa (xx/20xx) tarkoitettua suoje-lualueeksi, ammattikasvatushallitukselle alan opetuksen harjoitusalueeksi tai, jos maatilahallitus ei osta metsämaata metsälisäalueena käytettäväksi, Metsähallitukselle (*myyntirajoitussitou-mus*);

3) antaa sitoumukset siitä, että hän ei käytä eikä vuokraa maatilän peltoa eikä talousrakennuk-sia maataloustuotantoon (*maataloustuotannosta luopumissitoumus*), ja siitä, että hän ei kuuden vuoden kuluessa eläkkeen alkamisesta luovuta tilan peltoa eikä tämän jälkeenkään muutoin kuin 1 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettulle luovutuksensaajalle tai ympäristöministeriölle luonnonsuojelulaissa tarkoitettua suoje-lualueeksi taikka ammattikasvatushallitukselle alan opetuksen harjoitusalueeksi (*pellon myyntirajoitussitoumus*), ja antaa pidättämästään tilan met-sämaasta ja joutomaasta 1 kohdassa tarkoitetun myyntirajoitussitoumuksen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

19.

Laki

maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 25 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 25 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1286/2006, seuraavasti:

25 §

Jos 1 momentissa tarkoitettua toimintaa tai sitoumuksen laiminlyöntiä on pidettävä vähäisenä taikka jos tälle toiminnalle tai laiminlyönnille on ollut olemassa muu erityinen syy, voidaan luopumiskorvaus lakkauttaa määräajaksi taikka päättää, että luopumiskorvaus maksetaan entisen suuruisena. Luopumislisä voidaan lakkauttaa myös osaksi. Sitoumuksen laiminlyönnille on olemassa tässä momentissa tarkoitettu erityinen syy, jos sitoumuksen alaista maata on luovutettu tai vuokrattu vähintään viideksi vuodeksi tehdyllä vuokrasopimuksella maatalouden harjoittamista varten lisämaaksi henkilölle, joka luovutusajankohtana harjoittaa maataloutta maatilalla siten, että hän on ottanut maatalousyrittäjän eläkelain 10 §:n säännösten mukaisesti sanotussa laissa säädettyä vähimmäiseläketurvaa koskevan vakuutuksen. Lisäksi edellytetään, että luovutuksensaaja on sitoutunut pitämään hallinnassaan ja viljelemään luovutettavaa tai vuokrattavaa aluetta vähintään viiden vuoden ajan. Tässä momentissa tarkoitettuna erityisenä syynä pidetään myös sitoumuksen alaisen maan luovuttamista käytettäväksi luonnonsuojelulaissa (xx/20xx) tarkoitettuna luonnonsuojelu- tai maisemanhoitoalueena.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

20.

Laki

vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 23 d §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain (719/1994) 23 d §, sellaisena kuin se on laissa 1095/2014, seuraavasti:

23 d §

Ympäristövahingon korjaaminen

Kuljetuksesta aiheutuneen pohjaveden tai vesistön merkittävän pilaantumisen taikka luonnon-suojelulain 3 § 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun luontovahingon korjaamiseen sovelletaan, mitä ympäristönsuojelulain (527/2014) 137 §:ssä ja 176 §:n 2 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

21.

Laki

Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Suomen talousvyöhykkeestä annetun lain (1058/2004) 11 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1686/2015, seuraavasti:

11 §

Ympäristörikokset talousvyöhykkeellä

Rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä ympäristönsuojelulain rikkomisesta tuomitaan ympäristönsuojelulain 225 §:n mukaan, rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä jätelain rikkomisesta jätelain 147 §:n mukaan ja rangaistus talousvyöhykkeellä tehdystä luonnonsuojelurikkomuksesta luonnonsuojelulain 129 §:n 2 momentin mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

22.

Laki

Kurjenrahkan kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Kurjenrahkan kansallispuistosta annetun lain (1295/1997) 1–3 §:t seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Etelä-Suomessa poikkeuksellisen edustavan suo- ja metsäluonnon suojelemiseksi, soiden ja metsien eliölajien säilyttämiseksi, yleiseksi luonnonnähtävyydeksi sekä retkeilyä, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Kurjenrahkan kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Kurjenrahkan kansallispuistoon kuuluu noin 2 540 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Turun kaupungissa sekä Auran, Maskun, Mynämäen, Nousiaisten, Pöytyän ja Ruskon kunnissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella katkoviivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Viittaussäännös

Kurjenrahkan kansallispuistosta on muilta osin voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa kansallispuistosta säädetään lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtaa sekä 52 §:n 1 momentin 4 kohtaa ja 52 §:n 2 momenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

23.

Laki

Syötteen kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Syötteen kansallispuistosta annetun lain (512/2000) 1–3 §:t seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Pohjois-Suomen vaara-, metsä- ja suoluonnon luonnontilaisina ja erämaisina säilyneiden osien suojelemiseksi, yleiseksi luonnon nähtävyydeksi sekä retkeilyä, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Syötteen kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Syötteen kansallispuistoon kuuluu noin 30 203 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Posion, Pudasjärven ja Taivalkosken kunnissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella viivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Viittaussäännös

Kansallispuistosta on muilta osin voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa kansallispuistoista säädetään lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 8 kohtaa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

24.

Laki

Repoveden kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n ja 4 §:n 1 momentin muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Repoveden kansallispuistosta annetun lain (993/2002) 1–3 §:t ja 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustamistarkoitus

Kaakkois-Suomessa sijaitsevien, poikkeuksellisen edustavien kalliomuodostumien, järvi- ja metsäluonnon ja näillä esiintyvien eliölajien suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä retkeilyä, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Repoveden kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Repoveden kansallispuistoon kuuluu noin 1 575 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Kouvolan ja Mäntyharjun kunnissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella katkoviivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Viittaussäännös

Repoveden kansallispuistosta on muilta osin voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa kansallispuistosta säädetään lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtaa sekä 52 §:n 1 momentin 4 kohtaa ja 52 §:n 2 momenttia.

4 §

Liikkumisen rajoittaminen

Osassa Repoveden kansallispuistoa voidaan alueella liikkuminen kieltää tai sitä rajoittaa muullakin kuin luonnonsuojelulain 57 §:n mukaisella perusteella sen mukaan kuin liikkumisen rajoittamisesta puolustusvoimien tarpeisiin erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

25.

Laki

Leivonmäen kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Leivonmäen kansallispuistosta annetun lain (45/2003) 1–3 §:t seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustamistarkoitus

Järvi-Suomen edustavan metsä-, harju- ja suo- sekä pienvesistöluonnon ja näillä esiintyvien eliö- ja kasvilajien suojelemiseksi sekä retkeilyä, opetusta ja tutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Leivonmäen kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Leivonmäen kansallispuistoon kuuluu noin 3 115 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Joutsan kunnassa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella viivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Viittaussäännös

Leivonmäen kansallispuistosta on muilta osin voimassa, mitä luonnonsuojelulaissa säädetään kansallispuistosta lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtaa sekä 52 §:n 1 momentin 4 kohtaa ja 52 §:n 2 momenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

26.

Laki

Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain 1–4 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain (1430/2004) 1–3 §:t, 4 §:n 3 momentti ja 4 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 489/2010, seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Länsi-Lapin edustavimman tunturijakson sekä tähän liittyvien, luonnontilaisina ja erämaisina säilyneiden metsä- ja suoalueiden ja niillä esiintyvien eliölajien suojelemiseksi sekä retkeilyä, tutkimusta ja opetusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Pallas-Yllästunturin kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Pallas-Yllästunturin kansallispuistoon kuuluu noin 102 238 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Enontekiön, Kittilän, Muonion ja Kolarin kunnissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella viivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Pallas-Yllästunturin kansallispuistoon sovelletaan, mitä luonnonsuojelulain 50–52 §:ssä säädetään rauhoituksesta lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 8 kohtaa.

4 §

Paikallisten asukkaiden oikeudet

Onkimisesta, pilkkimisestä ja muusta kalastuksesta kansallispuistossa on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään. Pallasjärvessä, Keimiöjärvessä ja Aakenustunturin Pyhäjärvessä ovat myös kalaston hoitoon liittyvät toimenpiteet sallittuja. Kalaston hoidon järjestämisestä määrätään tarkemmin luonnonsuojelulain 58 §:n nojalla laadittavassa hoito- ja käyttösuunnitelmassa. Kalastus ei kuitenkaan ole sallittua Pallasjärvessä esiintyvän taimenen kutuvesissä, vesissä, joissa on

luontainen purotaimenkanta eikä vesissä, jotka ovat tunturinierian esiintymisalueita. Kalastukselta kielletyistä alueista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

4 a §

Rakentaminen Pallastunturin matkailukeskuksen alueelle

Pallas-Yllästunturin kansallispuiston Pallastunturin matkailukeskuksen alueella on luonnonsuojelulain 50 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu kansallispuiston matkailua palvelevan hotellin majoitus-, ravintola- ja muiden palvelutilojen sekä laskettelurakennelmien kunnostaminen ja rakentaminen. Rakentaminen ei saa vaarantaa kansallispuiston perustamistarkoitusta tai suojeltujen luonnonarvojen säilymistä. Rakentamisen yhteydessä on myös varmistettava kansallispuiston maisemallisten sekä rakennetun ympäristön erityisarvojen säilyminen. Kansallispuistoa koskevien luonnonsuojelullisten erityisvaatimusten vuoksi edellä mainittujen matkailupalveluiden välittömät ja välilliset vaikutukset eivät saa olla laajuudeltaan tai nykyisestä tilasta niin poikkeavia, että ne muuttavat merkittävästi kansallispuiston luonnetta tai olosuhteita.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

27.

Laki

Pyhä-Luoston kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Pyhä-Luoston kansallispuistosta annetun lain (76/2005) 1–3 §:t seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Keski-Lapin edustavimman tunturijakson sekä tähän liittyvien, luonnontilaisina ja erämaisina säilyneiden metsä- ja suoalueiden ja niillä esiintyvien eliölajien suojelemiseksi sekä retkeilyä, tutkimusta ja opetusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Pyhä-Luoston kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Pyhä-Luoston kansallispuistoon kuuluu noin 14 403 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Sodankylän ja Pelkosenniemen kunnissa sekä Kemijärven kaupungissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella viivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Pyhä-Luoston kansallispuistoon sovelletaan, mitä luonnonsuojelulain 50–52 §:ssä säädetään rauhoituksesta, lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 8 kohtaa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

28.

Laki

Selkämeren kansallispuistosta annetun lain 1–6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Selkämeren kansallispuistosta annetun lain (326/2011) 1 §:n 1 momentti, 2–4 §:t,
5 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Kansallispuisto

Selkämeren aavan meren vedenalaisen luonnon, saaristojen ja luotojen, rannikon kosteikkojen sekä näihin liittyvien eliölajien suojelemiseksi ja niiden elinympäristöjen hoitamiseksi, luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi sekä yleistä luonnonharrastusta, opetusta ja tutkimusta samoin kuin ympäristömuutosten seurantaan varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Selkämeren kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Selkämeren kansallispuistoon kuuluu noin 91 573 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Kustavin, Uudenkaupungin, Pyhärannan, Rauman, Eurajoen, Porin ja Merikarvian kunnissa. Kansallispuistoon liitettävät valtion yleiset vesialueet on merkitty punaisella katkoviivalla ja vaaleansinisellä värillä, valtion yksityiset vesialueet tummansinisellä värillä ja valtion omistamat maa-alueet punaisella värillä tämän lain liitteenä 1–3 oleviin karttoihin.

3 §

Rauhoitussäännökset

Selkämeren kansallispuistoon sovelletaan, mitä luonnonsuojelulain 50–52 §:ssä säädetään rauhoituksesta lukuun ottamatta 51 §:n 1 momentin 6 kohtaa ja 52 §:n 1 momentin 5 kohtaa.

4 §

Kalastus

Kalastus on luonnonsuojelulain 50 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu Selkämeren kansallispuistossa valtion alueella siten kuin kalastuslain (379/2015) 8 §:ssä säädetään.

5 §

Metsästys ja eläinkantojen sääntely

Selkämeren kansallispuistossa on luonnonsuojelulain 50 §:n rauhoitussäännösten estämättä sallittu harmaa-hylkeen metsästys. Kansallispuistoon liitettävillä yleisillä vesialueilla harmaa-hylkeen metsästys on sallittu siten kuin metsästyslain (615/1993) 7 ja 10 §:ssä säädetään.

6 §

Liikkumisen rajoittaminen

Osassa Selkämeren kansallispuistoa voidaan alueella liikkuminen tarvittaessa kieltää tai sitä rajoittaa muullakin kuin luonnonsuojelulain 57 §:n mukaisella perusteella sen mukaan kuin liikkumisen rajoittamisesta puolustusvoimien tarpeisiin erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

29.

Laki

Sipoonkorven kansallispuistosta annetun lain 1–4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Sipoonkorven kansallispuistosta annetun lain (325/2011) 1–3 §:t ja 4 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustamistarkoitus

Metsäluonnon monimuotoisuuden, kallioiden ja perinneympäristöjen sekä näihin liittyvien eliölajien suojelua ja lajien elinympäristöjen hoitamista, yleisön virkistäytymistä ja retkeilyä sekä yleisen luonnonharrastuksen edistämistä ja opetusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Sipoonkorven kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Sipoonkorven kansallispuistoon kuuluu noin 2 367 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Sipoon kunnassa ja Helsingin sekä Vantaan kaupungeissa. Alueen rajat on merkitty punaisella viivalla tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 50 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista lain 51 ja 52 §:ssä. Mainitun lain 51 §:n 1 momentin 6 ja 8 kohtaa ja 52 §:n 1 momentin 5 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta Sipoonkorven kansallispuistoon.

4 §

Liikkumisen rajoittaminen

Osassa Sipoonkorven kansallispuistoa voidaan alueella liikkuminen tarvittaessa kieltää tai sitä rajoittaa muullakin kuin luonnonsuojelulain 57 §:n mukaisella perusteella sen mukaan kuin liikkumisen rajoittamisesta puolustusvoimien tarpeisiin erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

30.

Laki

Koloveden kansallispuistosta annetun lain 1–4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Koloveden kansallispuistosta annetun lain (401/2013) 1–4 §:t seuraavasti:

1 §

Perustamistarkoitus

Saimaan saaristoluonnon, saimaannorpan elinympäristön ja Etelä-Suomen metsä- ja kallioluonnon suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä luonnonharrastusta, virkistystä ja ympäristöntutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Koloveden kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Koloveden kansallispuistoon kuuluu noin 6 074 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Enonkosken ja Heinäveden kunnissa sekä Savonlinnan kaupungissa. Kansallispuiston rajat on merkitty punaisella viivalla ja vihreällä värillä tämän lain liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Koloveden kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 50 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista mainitun lain 51 ja 52 §:ssä.

4 §

Metsästäys

Sen estämättä, mitä luonnonsuojelulain 50 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään, Koloveden kansallispuistossa on alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen luvalla sallittu hirven metsästäys tämän lain 2 §:ssä mainittujen kuntien asukkaille lain liitteenä olevaan karttaan merkityillä alueilla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

31.

Laki

Teijon kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Teijon kansallispuistosta annetun lain (1260/2014) 1–2 §:t ja 3 §:n 1 momentti seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Varsinaissuomalaisessa kulttuurimaisemassa säilyneen salomaaluonnon eliöstön, geologisten ominaispiirteiden ja maiseman sekä siihen kuuluvan kulttuuriperinnön suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä yleistä virkistys- ja retkeilykäyttöä ja luonnonharrastusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Teijon kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Teijon kansallispuistoon kuuluu noin 3 407 hehtaaria valtion omistamia alueita, jotka sijaitsevat Salon kaupungissa. Alueen rajat on merkitty punaisella viivalla liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 50 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista mainitun lain 51 ja 52 §:ssä.

4 §

Metsästys

Sen estämättä, mitä luonnonsuojelulain 50 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetään, Koloveden kansallispuistossa on alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen luvalla sallittu hirven metsästys tämän lain 2 §:ssä mainittujen kuntien asukkaille lain liitteenä olevaan karttaan merkityillä alueilla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

32.

Laki

Etelä-Konneveden kansallispuistosta annetun lain 1–3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Etelä-Konneveden kansallispuistosta annetun lain (661/2014) 1–3 §:t seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Rautalammin reittiin kuuluvan Konneveden ranta- ja saaristoluonnon eliöstön, kallioperän ja vesistömaiseman suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä yleistä virkistys- ja retkeilykäyttöä ja ympäristötutkimusta varten perustetaan luonnonsuojelulain mukainen Etelä-Konneveden kansallispuisto.

2 §

Sijainti ja rajat

Etelä-Konneveden kansallispuistoon kuuluu noin 1 673 hehtaaria valtion omistamia maa-alueita, jotka sijaitsevat Konneveden ja Rautalammin kunnissa. Alueen rajat on merkitty punaisella viivalla liitteenä olevaan karttaan.

3 §

Rauhoitussäännökset

Kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 50 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista mainitun lain 51 ja 52 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

33.

Laki

Hossan kansallispuistosta annetun lain 1 ja 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Hossan kansallispuistosta annetun lain (296/2017) 1 § ja 3 §:n 1 ja 3 momentit seuraavasti:

1 §

Kansallispuiston perustaminen

Ihmisen ja luonnon pitkäaikaisesta ja yhä jatkuvasta rinnakkaiselosta kertovan harju-, vaara- ja pienvesiluonnon eliöstön, geologisten ominaispiirteiden ja maiseman sekä siihen kuuluvien kulttuuristen kerrostumien suojelemiseksi ja hoitamiseksi sekä yleistä virkistys- ja retkeilykäyttöä ja luonnonharrastusta varten perustetaan Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden kansallispuistoksi luonnonsuojelulain mukainen Hossan kansallispuisto.

3 §

Rauhoitussäännökset

Kansallispuistossa kielletyistä toiminnoista säädetään luonnonsuojelulain 50 §:ssä ja rauhoitussäännöksiä koskevista poikkeuksista mainitun lain 51 ja 52 §:ssä.

Hossan kansallispuistossa on niillä, joiden kotipaikka on metsästyslain (615/1993) 8 §:ssä tarkoitettussa kunnassa, oikeus luonnonsuojelulain 50 §:n estämättä metsästä kotikunnassaan kansallispuiston alueella. Kansallispuistossa toimivan paliskunnan osakkailla sekä Suomen riistakeskuksen tähän tarkoitukseen erikseen nimeämällä henkilöllä on kuitenkin kotikunnasta riippumatta oikeus luonnonsuojelulain 52 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun riistaeläinlajien yksilöiden luvanvaraiseen poistamiseen. Kuusamon yhteismetsän osakaskunnalla on lisäksi oikeus metsästä hirveä Kuusamon kunnassa sijaitsevilla kansallispuistoon kuuluvilla alueilla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Click or tap here to enter text.

Click or tap here to enter text.

*Liite
Rin-
nakkaiteskit*